

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرح نوتاش
۰۸ اپریل ۲۰۲۰

تذکار "حمید محوی" و "تبصره فرح نوتاش"

رفیق بهرام رحمانی!

لازم به یادآوری رفیقانه می دانم (مثل همیشه در مورد اعتصاب غذا):

خودکشی، کامیکاز، اعتصاب غذا، حمله مسلحانه به پرولتاریا، همکاری با امپریالیستها و متحدانشان... جزء مبارزات طبقاتی برای سوسیالیزاسیون نیست، و افراد و جریانهایی که از این نوع شیوه های انحرافی و بیمارناک پشتیبانی می کنند در واقع شریک پی آمدهای چنین روشهایی هستند، به سخن دیگر شریک جرم هستند. در صداقت شما در این مبارزه شکی نیست، ولی صداقت کافی نیست، باید مسلح به شناخت باشید و خاصه به شناخت انسان به عنوان موجودی قویاً اجتماعی،... و نگوئید که همیشه درست تشخیص داده اید، برای این دختر جوان خیلی متأسفم...

حمید محوی

حمید محوی گرامی، درود بر شما!

از دلسوزی شدید شما برای از دست رفتن انسان ها در اعتصاب غذا، از قبل آشنا هستم و برای احساس انسان دوستی شما، ارج فوق العاده ای قائم. برآستی حق با شماست. و این راه، نمی تواند و نباید، راه پیشنهادی به مبارزان باشد و ترویج آن نیز مسؤولیت منفی در جامعه ایجاد می کند.

ولی در زمینه هلین بولک از گروه یوروم : و در مورد پخش مقاله:

آشنائی از نزدیک با عملکرد گروه یوروم و هلین بولک، که یکی از ۸ نفر عضو گروه یوروم در طی فعالیت هنری آنان بوده است.

گروه یوروم، در تور های هنری، در ویانا نیز، در (جشن فریاد مردم) مربوط به حزب کمونیست اتریش، که هر سال اوائل سپتمبر برگزار می شود، کنسرت داشتند. هنر آنان، زلال، تحسین برانگیز و مردمی و کوبنده بود. آنان جان هائی شیفته بر روی سن بودند، که رها و بی مرز، به زبان های مختلف، با قدرت موسیقی می نواختند و چند صدائی و یا تک صدائی می خواندند.

موسیقی آنان عادی و بزمی نبود. یک رزم خروشان بود آلات موسیقی در دست آنان برآستی تفنگ آنان بود و آواز آنان فریاد ستم دیدگان جهان. در این رزم، مردم را به سوی تعالی و مبارزه می خواندند.

پیوند گروه یوروم با جان ها، ناگسستگی است . به طور یقین میلیونها انسان در ترکیه و سراسر سر زمین هائی که به موسیقی گروه یوروم آشنا هستند، سرشار از شور مبارزاتی به خانه باز گشته اند. همین حس را اردوخان، نوکر امپریالیست ها و عضو ناتو نیز دریافت کرده است. و خطر گروه یوروم، وحشت در دلش انداخته است. از این رو آنان را زندانی کرده است. زندان های ترکیه برای این هنرمندان مردمی، شکنجه گاه و خفه کننده آنان بوده است. انتخاب مرگ سریع در مقابل یک رویداد غم انگیز شاید آسان باشد ولی اعتصاب غذا برای یک سال حاوی پیامی از خشمی جانکاه و فریادی ممتد است.

ولی هلین بولک که نزدیک به یک سال اعتصاب غذا داشت ، چون بابی ساندز مبارز ایرلندی در زندان های انگلیس، قطره قطره مردن را انتخاب کرده است. بابی ساندز پیروز شد. او پیام خود را علیه امپریالیسم بریتانیا، بر پیشانی تاریخ کوید. او ۶۱ روز مقاومت کرد و جاودانه در یادها ماند. جان هلین بولک هم بر فنا نرفته است. نفرت از اردوخان ابدی شده است. این نیز فریادی است بسیار دشوار و نه قابل ترویج .

حمید گرامی غم شما برای از دست رفتن مبارزان در اعتصاب غذا، قابل ستایش است. ولی نادیده گرفتن یک مبارز ضد امپریالیست برای انتخاب اعتصاب غذا نیز، بسیار دور از انصاف. شاد سربلند باشید.

فرح نوتاش- جبهه جهانی ضد امپر یالیست قدرت زنان

www.farah-notash.com